

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-617/DH/RO

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 24 april 2023 in de zaak 22-617/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 21 april 2022 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder.

1.2 Op 26 juli 2022 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk R 2022/60 van de deken ontvangen.

1.3 De behandeling van de zaak is aanvankelijk gepland op de zitting van 28 november 2022. Op verzoek van klager is de behandeling aangehouden. Partijen zijn vervolgens opgeroepen voor de zitting van de raad van 13 maart 2023.

1.4 Klager heeft op 10 maart 2023 een verzoek tot wraking van de raad ingediend. Dat verzoek is bij beslissing van 13 maart 2023 van de wrakingskamer afgewezen.

1.5 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 13 maart 2023. Daarbij was verweerder aanwezig. Klager was op de zitting niet aanwezig.

1.6 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 36. De raad heeft verder kennis genomen van de e-mails van 1 augustus 2022 en 4 november 2022, met bijlagen, van de zijde van klager.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Verweerder heeft klager bijgestaan bij (de nasleep van) een arbeidsrechtelijk geschil.

2.3 In een procedure waarbij verweerder klager bijstond heeft de rechtbank bij vonnis van 28 februari 2020 geoordeeld dat de vordering van klager is verjaard.

2.4 Op 6 april 2020 heeft verweerder aan klager bevestigd dat klager heeft gevraagd om de hoger beroepstermijn te redden en een pro forma beroep in te stellen. Verweerder heeft in dat verband een toevoeging aangevraagd.

2.5 Op 26 mei 2020 heeft verweerder, om de beroepstermijn niet onbenut te laten verstrijken, pro forma hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de rechtbank. Klager is nadien bij het hoger beroep bijgestaan door een andere advocaat.

2.6 Op 8 september 2020 heeft mr. L namens klager een memorie van grieven ingediend.

2.7 Op 12 november 2021 heeft klager bij de deken een klacht ingediend over verweerder. Deze klacht is bij de raad bekend onder nummer 22-374/DH/RO.

2.8 De deken heeft het onderzoek naar 22-374/DH/RO afgerond met zijn dekenvisie van 5 april 2022.

2.9 Op 21 april 2022 om 13.33 uur heeft de deken dossier 22-374/DH/RO aangeboden aan de raad. Uit de aanbiedingsbrief blijkt dat klager het griffierecht op 5 april 2022 heeft voldaan aan de deken.

2.10 Op diezelfde dag om 15.18 uur heeft klager bij de deken de onderhavige klacht ingediend over verweerder.

2.11 Klacht 22-374/DH/RO is bij voorzittersbeslissing van 20 juli 2022 kennelijk ongegrond verklaard. Klager heeft tegen de voorzittersbeslissing verzet ingesteld.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager verwijt verweerder het volgende:

“valsheid in geschriften in dagvaarding 26 mei 2020 versus C(...), beroepshalve was advocaat [verweerder] op de hoogte dat betreden verzuim 15-02-1999 al op 19-03-1999 eindigde met 100 % werkhervatting eigen functie op 22 maart 1999. zonder beperkingen nog bemerkings. alsmede beroepshalve op de hoogte dat medische onderzoeken gedurende een aantal opeen volgende weken niet onder de ziektewetgeving artikel 18 en 19 eerste lid vielen. van beperkingen in 1999 na 19 maart tot en met 11 oktober 2000. was geen spraken, nog van beperkingen na 22 november 2000. tot en met 23 april 2001.”

3.2 Ter onderbouwing van zijn klacht heeft klager het volgende gesteld:

“kern klacht is conform Wetboek van strafrecht artikel 225/226/96. valsheid in geschriften. samenspannen met wederpartij C(...) die terecht niet verzekerd was voor gedongen loon door betaal verplichting na 22 april 2001 t/m 30 augustus 2004. totaal 500.025,87 Euro. door opzet conform Arrest Hoge Raad Der Nederlanden. elk gezinslid appellant [klager] recht op dezelfde schade van rechtens bewezen 500.025,87 euro. totaal 3.000.155,22 Euro. Ex. proces stukken na juni 2016 bekend . conform Arrest Hoge Raad. ECLI:NL:HR:2017:52 geen spraken van verjaring”

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Ontvankelijkheid

5.1 In het tuchtrecht geldt het ne bis in idem-beginsel. Dat beginsel houdt in dat niet voor een tweede maal kan worden geklaagd over een gedraging van een advocaat waarover de tuchtrechter al heeft geoordeeld. Daarnaast verzet het beginsel zich ertegen dat een advocaat, nadat is geoordeeld over een klacht die een bepaald feitencomplex betreft of een bepaalde oorsprong heeft, wordt geconfronteerd met een andere klacht van dezelfde klager die zijn grondslag vindt in datzelfde feitencomplex. Een advocaat moet erop kunnen vertrouwen dat een klager zijn klachten die hun oorsprong vinden in een bepaalde verhouding of feitencomplex concentreert in één klachtprocedure. Een advocaat moet er na de (onherroepelijke) beslissing van de tuchtrechter immers op kunnen vertrouwen dat de klacht definitief afgewikkeld is. Dit kan slechts anders zijn in uitzonderlijke omstandigheden waarbij klager feiten of omstandigheden aan de herhaalde klacht ten grondslag legt die hem bij de formulering van de eerdere klacht niet bekend waren en hem evenmin bekend konden zijn.

5.2 Van dat laatste is geen sprake. De klacht ziet op het pro forma hoger beroep dat verweerder in april 2020 heeft ingesteld. Klager had bij de klacht die hij op 12 november 2021 indiende ook over het onderwerp kunnen klagen.

5.3 Dit betekent dat klager in zijn klacht niet-ontvankelijk is.

6 MISBRUIK VAN KLACHTRECHT

6.1 De raad is van oordeel dat klager misbruik maakt van klachtrecht en licht dit als volgt toe.

6.2 Misbruik van klachtrecht kan onder meer worden aangenomen als sprake is van het stelselmatig indienen van klachten en/of verzoeken op grond van de Advocatenwet die nergens toe hebben geleid. Misbruik van klachtrecht kan ook worden aangenomen in het geval de tuchtrechtelijke procedure wordt gebruikt op een wijze waarvoor deze niet is bedoeld, bijvoorbeeld voor het verkrijgen van enige vorm van genoegdoening in een andere, onderliggende, kwestie.

6.3 De raad heeft sinds 2016 veertien klachten van klager behandeld, gericht tegen dertien advocaten. Alle klachten zijn ongegrond verklaard. Op de meeste klachten is beslist met een voorzittersbeslissing; deze waren kennelijk ongegrond. De tegen de voorzittersbeslissingen ingediende verzetten zijn telkens ongegrond verklaard. De klachten vinden allemaal hun grondslag in geschillen van klager met zijn voormalig werkgever en het UWV. Klager stelt in de kern dat hij door deze partijen is benadeeld. Procedures tegen deze partijen hebben echter niet tot volledige genoegdoening geleid. De raad heeft de indruk dat klager tracht om via klachten tegen advocaten deze genoegdoening alsnog te verkrijgen. Het tuchtrecht is hiervoor echter niet bedoeld. Het lijkt er voor klager niet (meer) toe te doen wat de advocaat voor hem heeft gedaan. Zo heeft klager de onderhavige klacht ingediend binnen twee uur nadat de deken de eerdere klacht tegen verweerder had doorgestuurd naar de Raad. Een voor klager teleurstellende beslissing van een rechter of een voor klager teleurstellend (cassatie)advies kan de advocaten komen te staan op een tuchtklacht.

6.4 De raad stelt vast dat klager het tuchtrecht op een lichtvaardige manier inzet. Hij dient op klakkeloze en buitensporige wijze klachten tegen (vrijwel) alle advocaten die op zijn pad komen. Er is echter een grens aan het kunnen uitoefenen van het klachtrecht. Naar het oordeel van de raad is die grens nu bereikt. Het is wezenlijk dat aan iedereen een laagdrempelige toegang tot het tuchtrecht wordt geboden. Klager heeft van die toegang echter (meer dan) voldoende gebruik kunnen maken.

6.5 Gebruikmaking van het tuchtrecht op de wijze waarop klager dat doet is naar het oordeel van de raad aan te merken als misbruik van recht. Klager moet er daarom rekening mee houden dat een volgende tuchtklacht die verband houdt met (de nasleep van) het geschil met de voormalig werkgever van klager en met het UWV door de deken respectievelijk de raad niet meer in behandeling zal worden genomen.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart klager in de klacht niet-ontvankelijk.

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, voorzitter, mrs. P.O.M. van Boven-de Groot, J.G. Colombijn-Broersma, M.G. van den Boogerd en A.N. Kampherbeek, leden, bijgestaan door mr. A. Tijs als griffier en uitgesproken in het openbaar op 24 april 2023.